91. Nasz dom w niebiesiech

Nasz dom w niebiesiech, za obłokami, Doń chcemy dążyć i o nim śnić. Gdzie wszyscy wierni tam będą z nami, Chrystusa Pana na wieki czcić.

Tam nasz Zbawiciel króluje wiecznie, Który nas zbawił i żucie dał. I my będziemy tam żyć bezpiecznie, Gdy osiągniemy nasz święty dział.

O, domie wieczny, gdzie żyć pragniemy Ku tobie wznosimy stęskniony wzrok Ku tobie chętnie pielgrzymujemy, Przez wiele pokus i grzechu mrok.

Strudzonym w walce przed złem codziennie, Nam sił dodaje wspaniały cel. Znajdziemy w tobie swe odpocznienie, Przyobleczeni w najczystszą biel.